

שניהם נאנו בראויים לשבחם ולבזבזם. וברשותם כבאים אליהם עליון כלבם
שכטרו נלאתי מטה: ובפרטם כבאים אליהם עליון כלבם
גם כירטומו תכללה איגען שמען ירכם זרכם קללאו:
ורחוץ הובע היסרו רע מעילוים מבר עין חורל הרע:
למרות היטב דרכו משפט אשורי חמוץ שברטו יתום ריבוי
אלמנה: לכדרנא ונכחוה אמריך יהוה אסידיהו
הטאיכים פשיטס בשליג ובינו אם אידרכו כתולע בעצמיהו
סמאטאיו שמעות טוב הארך נאכלו: ואם חטאנ
ומוריתם ורב תאלאלו כי יהודת דבר: איכה
התה לוונה קרייה נאמנה מלאות משפטך ערקי בה מינה
ברוחחים: כספר הדת לטאים שבאן ביהול ביטום: שריך
טוריים וחכניים גביס כלו אובי שוד ורף שלמנס יתום לא
ושפטו רבי לאמנא לא-ידיאבו אליהם: לבן
נס האדון יהוד עבאות בקר ישדאל הו ארכס בז'י
ואקכמה מאוכיכ: ואשכחן זיו לילד ואנער בפְרַסְגָּן
ואסירה לפלדרין: ואשכח שפטין כבראשנה ויעיר
בכתלה אחריך וקראן עיר העזק קרייה נאמנה: צין
במשפט תפודה ושבוי בזוקה:

ו. ג. יג. א' ב' ב' בית יעקב לכו ולכח פאר
ירוחה: כי נטשנה עperf ביה יעקב יי' מליאו מוקד עגנום
בלפלשטים ובכלי, כברים שפקיון: ותגלא ארץך באך
וחול ואין קרא לאארתו והפלאה ארץך טולים אין לך
למרובבתו: וטבלא דרכו אללים לטעשה דרי' ישחן
לאשר עשו אצעבעתו: יושח אדים ושליח-איש אל-תשא
לכם: בוא צזרו והטבע בפער מפער פרוד יהוה ומחרר גאנט:
יעל' גבורות אדים שפער ושיח רום גאנטס ונשב יהוה לבון
ב' בזום יהוואר: כי זום ליהוה צבאות על כל-גאה
ר' רום עיל' פלא-שא ושפער: עיל' כל-ארו הלבון הרומים
ד' ודבשאים וועל' כל-איון הבשן: עיל' כל-הדרים הרומים וועל'
ט' בל-הברונות והשאות: עיל' כל-מגעל בבה וועל' כל-יחסות
ש' בעדרה: עיל' כל-אגונז פרישוש וועל' כל-שבות לחמדה:
ו' יהוב ברחות האדים שפער ורום גאנטס ונשב יהוה לבון בזום
ה' הראה: והאלילים בלויל' הייל': בוא במערות צרים ובמחילות
ע' עיר מפוני פרוד יהוה מחרר גאנטן קעגונן לעראל' הארץ: ביז'
ה' הראה ישליך האדים את אללו סלפו' ואת אללי הובו' אשר
כ' עשרלו' להשתנות חפר בורות וטלפבים: ב' בוא בעקרות
ה' האדים בסבטעי הפליטים מפוני פרוד יהוה מהדור גאנטן בקענו'
כ' לערץ אראז: וזלן לכם מיר האדים אשר שנחה באזע' כי
ב' במבה וחשב הואה: ג. ג. ג. כי הבה האזע' וזה עצבות
מסדר מיוזשלטס וקיורה בשען ותשנעה כל משערלטס
ב' וכל משערלטס: ב' ב' ו' ואש בליחקה שעפט וגביא וקסס וקונ'
ג' שר-הברושים ומשוא פטל ווועץ וכוכם גראשיים גאנטן לחש:
ה' וגונטוי גערם שרוייטס ותעליזיטס מישלרכט: וגנג העם איש
יב' באש וਆש בערעה רוחבו הנער בעזון ותקלה בנטכד: כי'
ו' הילש אש באחינו בית אבוי שמלה לכה קען תהה-גען
ז' וטנקשלה האתת פרוץ ויך: שא' ביז' ההוא' ואמר לא-
אהיה חשב בברתי און לעם און שמלה לא תשימע קען
ט' :

טנ' יאיה פ' ימ' ג' ה'obar אשר היה
ישעוון בראכזון על היורה וירושלם: והיה באחריו
הברושים נבעו דוד ר' בר בות' יהוה בראש הדרים ונשא מכובעה
ונחיר אויל' כל' הגאות: והללו עטם ר' אלס אמר לו ונען
אל' הר' יהוה אל' ביט' אלו' יעקל' וולדן פורט'נו ולכד
באחריוונו פ' מיטון תא תול'ה ורבר'יהה כירושלם: ושכח
בן' תנ'ת' והוציא לעניהם ר' אלס וכוכבון הרבות א'ת'ר
וחשחת'ינט'ם? במורחות לא'ר'אל'א נוי אל'ג'ו חרב ולא'י'מר'
עד מל'חמה: ۶۴ א'ד' יוק' לעל'ם למ'ר א'רט
מרעה קע' שער' והבק' הנחה כל' הרים וגבעות
השרה' נבענת על' ר' טני' (חו'ג'ה כל' אל'נות טבאות
וושחר' שכחטו בנט'ן)
אי' זוּן מעש' ר' שב'ן יורי כל' א'רט
התה' זהה בא'יל' שח'יא מועבה אל' בקר' וכוכב' כר' הכא' מועבת'ת כל' גבר'ת
התה' ג'ומ' ר'ם לבונ' ר' מאיר' וו'ין' ר' מאיר' אל'א
שנאר'ם ר'ם לבונ' ר' מאיר' אל'א ר' מאיר' אל'א ר' מאיר' אל'א
ב'א על' כל' הר'יעת' כר' הכא' מועבת'ת ה'כ' נגה' לב' וו'ין' ר' מאיר' אל'א
מעב'ת' האל' נו'ן' עלא' אמר' בא'יל' בנה' ב' מה' שאמד' *הר'ל'ל'ב'
שר' נשמה בא'ט' כי ב'ב'ת' נצשב' ר'וא' אל' חק'יך' נב'ת' הא' לא' ב'ב'
א'ר' אל' א'ר' א'ר'

ר' ואש ובקה ר' ואש והשורה לפוכה דכל ר' והשורה לאו ר' ג' א' מאן ז' חזרת. (גדילך
 המש מחשיבא רידין כי היכייניטדו לאו לשאל אברחידו ואיכא אמר' א'וב נפשח אברחידו כל' עטמא בספידיין חשבן לעיה א'וב כל' יושביה לאו א'וב בעינוו בגיבים שקי' ר' והו השמא וט משישיא טריגלים כון' דינוו וו' אמר' בעינוו תריגלים לחו לאו הא י'ו והו בעינוו מנא הו יושע מבר' ווי קיינוע מלך וו' בער' יושע הו יושע מבר' ווי קיינוע מלך וו'
 נאלני שעדי ר' ואקמי קלחון אישן דוד ל-קנטצ' באלני י'ו והשא כל העדרה וווען קולט וו' ואיך ר' ואיך ר' וווען א'וב
 ח'וּם [עכ'] תעשה באב היה אמר' ר' וווען א'וב
 עט בט' בכיה של גומ' וגאנ' א'וב
 בכיה לולו' מעד אס וועגן בע' ר' לאק

רב ל' סב א' ח' קער טו' זה שאמר בטהוב, השבעתי אתם קנות אמר בא רושלים בגזירות או גזירות קשורה וכו' (שה' ב ז). שלש שבועות מה שבעה ערך מקודש מ-תאריך קדושה-ברוך הוא בשיר השירים לך. אחות, שהשבעה מקודש מ-תאריך קדושה-ברוך הוא את ישראל גילה את הארץ, ומתחם שלא יקנער את הארץ. אחות, שלא יקרו על הפליטות. אמר לך מקודש-ברוך הוא לישראל. אם אתם מלחמיין את השבאות, מوطב ואם לאו, אני מפир בشرطכם גזירות וגבירות. (כל) רוח (בר) הגו' והווא' רוחם גומך מומך נג'ן

הוּא יְרַאֵתָה וְלֹא אִפְּנָה גַּוֹן. אֶצְרָר לְדִין
לְפָה הַזָּבָר לְפָרָר קְרַבָּה בְּרוּךְ
שְׁפָטְבָתָה לְפָה לוֹלְבָל פְּקָדָים קְדָמָה, וְנִזְרָעָה
שְׁתַקְפָּה דַּיְמָר שְׂפָר, וְכִיחַתְּרֵי בְּרִיךְ בְּקָדְשָׁה
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּבָרְבָּרָה, וְשִׁמְמָנָה

הארץ מואב והואיל משה באר את-התורה האת לאמר:
וַיֹּהֶא אֱלֹהִים וְדָרָא אֲלֵינוּ בְּחֵזֶק לְאָמֵר רְבָּלָם שָׁבֵת בָּרֶךְ
הַהָּר: כֹּן וְסֹעֵן לְבָם וּבְאָרוֹן הַאֲמֹרִי אֲלֵי-כָּל שְׂמִינִי בְּרִיבָה
בָּרֶךְ וּבְשִׁלְבָה וּבְגַבְגָּה קָדוֹר נָשִׂים אֲרִץ הַבְּנִינִי וְהַלְּבָנִי עַד
וְבָרֶךְ הַאֲזָלִי נְבוּרָה-פָּתָר: רָאָה וְתַּחַת לְפִיכָּם אֶת-הַדְּאִי בָּאָו
רִישֵׁי אַתְּדָרְיוֹן אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּנוּס אֲלֹבְדָּנוּס לְעַזְתָּק
וּלְיוּקָב לְהַתֵּת לְבָם וּוּרְשָׁם אַתְּדָרְים: אָמַר אֱלֹהִים בְּשַׁת הַזָּהָר
וְאָמַר לְאַזְגָּל לְבָרִי שָׁת אַתְּכָם: וְהָאֱלֹהִים וְרִבָּה
וְאַתְּסָם וְגַנְגָּס לְזָם בְּכֻכְבָּרְיָשָׁם לְרַבְבָּה: וְהָאֱלֹהִים אַבְתָּהָס
טַּפְּרַע עַלְיָכָם כְּבָס אַלְרַע פִּיכָּם יוֹרֵד אַתְּכָם בְּשָׁר הַדְּרָלְלָכָם:
אַיְכָה אַשְׁאָבֵד טְרֹחָכָם וְשָׁבָם וּרְבִיכָּם: דְּבָרְכָם אַנְשָׁם
חַקְמָם בְּגַנְגָּס וְדַעַת לְשִׁיטָּסָם וְאַשְׁכָּס בְּרָאִיסָם: וְתַּעֲנִי
שָׁאֵי וְזָנְקָרְיוֹ טַב-לְזָבָר אַשְׁר-דְּבָרָת לְשָׁוֹא: וְאַחֲרָה אַתְּ
רָאֵשׁ שְׁבִתְלָס אֲנַשִּׁים חַקְמָס וְרָעִים וְאַתְּן אָוָס רָאֵשׁ

באותם שידור האידי אשר היה אליטני לנו לאה נטע יהודיה לילך' לפניך את-הארץ עליה ר' ישע' פאש' דבר היה אלוי' אבתנן לך אל-תירא ואל-תערת: ווְהַרְכָּבוּ אֵלִיְּלָמָּדָה הַתְּאַרְבָּרוּ שְׁלֹזָה אֲנָשָׁס לְמִנְגָּן וְהַפְּרָלְגָּן אֶת-הָאָרֶץ וְשָׁבָנוּ אֲנָשָׁס ר' ברון ר' רות הדרון אשר געלדרה ואת העדים אשר בא לאין': ווַיְבָט בְּצִוְּיו וְבָרְאָק בְּפֶסֶת שְׁנָם עַשְׂרָה אֲנָשִׁים איש צהיר לשפט: ווַיְמַעַל הַהָרָה וּבְאוֹת עַד-הַנְּלָא אֲסָל וְגַדֵּל אֲהָה: ווְקוֹרְבָּן בְּזִים מִפְּרָי הָאָרֶץ יְרוּדוֹן אל-ינו וְשָׁבָנוּ

בר' ואיכטער טובה האער אַשְׁר־הָיוּ אֶלְיוֹנָן נִכְןָן: ז'ו
אַבְתָּם שְׁעָלָת וְתִמְרָרָה אַלְדָּכָם: הַגְּרָגָנוּ בְּאַלְדָּכָם
וְאַכְחָר בְּשָׁאַת הַהָּר אָנָּנוּ נְזָעָנוּ תְּרוּמָן מַעֲרֵס לְתֻת
אָנָּנוּ בְּזַיְהָ אַמְּרוּ לְשָׁמְרוֹנָה: אָנָּה אַחֲנָנוּ עַלְמָן אַחֲרָנוּ הַמְּפָטוֹ
אַתְּ לְבָבָנוּ יָאמַר עַמְּגָל וְתִסְפְּנָה עַרְמָי גְּדוֹלָה וְכְבוֹדָה
בְּשָׁמְמִים גַּמְּבָנָה עֲנָקִים רַאיָּוָן שָׂמָּה: וְאַכְרָבָל אַלְכָם לְאַתְּ עַירְעָנוּ
לְאַתְּ יְהָוָה מְבוֹסָה: יְהָוָה הַלְּדָבִיכָּה הַהָּלָל פְּנֵיכָם הוּא יְהָוָה
לְכָם כְּלָל אַשְׁר עַשְׂרָה אַחֲכָם בְּמַצְבִּים לְשָׁעִיכָּם: כְּפָרְבָּר
אַשְׁר רָאָתָה אַשְׁר נִשְׁאָר יְהָוָה אַלְדָּר כָּאֵשָׁר יְהָוָה אַתְּ
בְּנוּ פְּכַלְתָּנוּן אַשְׁר תְּלִכְתָּם עַרְבָּאָכָם עַרְבָּאָקָס הוּא:
וְיַפְּרָבָר הוּא יְאַגְּבָל מַמְּמָנָם בְּיְהָוָה אַלְכָם: הַהָּלָל לְפָנָיכָם
בְּזַד לְתוֹרָה לְכָם מְקוֹם לְגַזְבָּתָכָם באַשְׁלֵיה לְאַחֲכָם בְּזַד
אַשְׁר תְּלִכְרָבָה בְּנֵינוּן יְוָם: וְיַשְׁמַע יְהָוָה אַתְּ קְולַדְרָכִים
וַיְהִיאֵן וְשַׁבַּע לְאַבָּר: אַבְּיָרָה אֲשֶׁר בְּגַשְׁמָה גַּאֲלָה דָּרוֹר
הַבָּר הוּא אֶת הָאָרֶץ וְטוֹבָה אֲשֶׁר נְשַׁבְּעָתָה לְתֻתָּה לְאַבְּיָיכָם:
וְזַיְן כָּל בְּזִרְעָנָה הָר יְאָמֵה וְלְאַפְּנָה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
הַהְרָרָה לְבִזְבָּחָה לְבִזְבָּחָה אֶת־הָרָה: גַּדְבִּי הַתְּאַקְּרֵב

שנה-היל רוחנית שמען בדעת עקרונות אומנותיים ובעוד
עד בעקבות הפעילות של אומנתלו האנוליה שון קבוץ
כ- אקליטי האמת ומידותיו ה- 'הדר' של ה- 'הדר' וה- 'הדר'
ו- 'הדר' עקרוניים המהו-המאות ומן-ה-הדר קוש ש-ה-הדר
הו-הדר עקרוניים מ-הדרן. לשואו תיאורנו המהו-המאות מכל הגדרים, האהובים והאהובים,
המשתיר לה-הדרן או-הדרן על דמותם הקורטס, לא-הדרן ובל-הדרן
אינס ואיס את האור, אינס מוגרים אותו. אינס מכירין את או-הדרן
שיש נלן עם מה-הדרן או-הדרן. אינס מכירין את הדשפתו הנגדו-הדרן של זה הקחול
ואזורי בקברנו. אינס מכירין את הדשפתו הנגדו-הדרן של זה הקחול
ארך קדרון. אינס מכירין, בשובל שאטם למדרין או-הדרן
ילולים רק לההפלל מיזוריים של גוונים קודשי עינים, משבעת כל
אינס יכולין לכריך או-הדרן הדר החיים לש-הדרה וה-הדרנה.
האור המאיר בשלה ובטהה גנווה, השורה בעצם קדרותו בכנסו-
על אדרמת הקדרות. זה עזריט, מי ייחן לבס עיניהם לראות כל-בכל
השוכנות וה-הדרן לשער ולח-הדרן את גאו-הדרן. את שונן-
הערדים השוטף בקרב הדרן של שי-הדרן רוחב על אדרמת
קדרון זה ? יוו אחים ונדיים ואומללים, לב-לי עליים מע-
ושמעו, שמעו וחוז נפשים. תחת עלטה ההדרנה. היליריה וה-הנס
ושה-הדרן, לה-הדרנה ה-הדרן. למאהה לה-הדרן וכל-הדרן
יגען זה או-הדרנה מאיר, או-הדרן נ-הדרן. בורש-הדרן ח-הדרן.
כאיש איש או-הדרן, בין או-הדרן, בין או-הדרן.